19/01/2024

Pr. Bogdan Tătaru-Cazaban la hramul bisericii Bucur Ciobanul: Viața Sf. Atanasie și Chiril a fost definită de o luptă continuă

Image not found or type unknown

„Viața lor a fost definită de o luptă continuă, în care au fost învingători pe același plan, dar în mod diferit”, a spus Preotul Bogdan Tătaru-Cazaban la hramul bisericii „Sfinții Atanasie și Chiril” – Bucur Ciobanul, din Capitală.

Sfânta Liturghie de hram a fost săvârșită de un sobor de preoți condus de Părintele Ionuț Bărbulescu, parohul comunității întemeiate de Bucur Ciobanul.

În predica rostită la Sfânta Liturghie, Părintele Bogdan Tătaru-Cazaban a evidențiat viața celor doi sfinți ocrotitori ai lăcașului de cult, Sfinții Atanasie și Chiril, Arhiepiscopii Alexandriei.

„Faptul că îi sărbătorim împreună consacră pe de o parte legătura dintre teologia lor, cea a Sfântului Atanasie și cea a sfântului Chiril, care întotdeauna l-a evocat pe Sfântul Atanasie ca pe o autoritate învățătorească din Biserica sa, și pe de altă parte, e o recunoaștere a rolului pe care Biserica Alexandriei Egiptului l-a avut în perioada primelor secole, a sinoadelor ecumenice”.

„Ei sunt cinstiți în mod solemn pentru că moștenirea lor privitoare la învățătura de credință a fost hotărâtoare pentru viața creștină, pentru Biserică și pentru viața credincioșilor”, a explicat Părintele Bogdan Tătaru-Cazaban.

Sfântul Atanasie
„Întreaga existență a Sfântului Atanasie al Alexandriei este legată de Crezul de la Niceea și de apărarea credinței formulate atunci, la Primul Sinod Ecumenic din 325, la care a luat parte ca diacon al ierarhului Alexandru”.

Rămas printre puținii ierarhi fideli învățăturii Sinodului de la Niceea, Sfântul Atanasie a îndurat cinci exiluri.

Părintele Tătaru-Cazaban a subliniat că „Sfântul Atanasie era modelul de rezistență episcopală și de dreaptă învățătură pentru cei care au devenit în a doua parte a

secolului al patrulea, dascăli și ierarhi ai bisericii și care nu participaseră direct la Nicea”.

„Atanasie a fost chipul credinței niceene, înfruntând prin prezența sa, prin influența sa, prin scrierile sale, arianismul, adică acea erezie multiformă, care în esență nega dumnezeirea Fiului, nega egalitatea Fiului cu Tatăl și desfășura, după cum știu cei care au studiat, un larg evantai de opțiuni”.

„Misiunea Sfântului Atanasie a fost aceea de a-L propovădui pe Dumnezeu ca Treime: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh și realitatea întrupării Fiului, taina credinței, taina esențială a credinței, fără de care mântuirea oamenilor nu ar fi fost posibilă”, a explicat Părintele.

Sfântul Chiril
Sfântul Chiril al Alexandriei a urmat pe tronul Alexandriei unchiului său, Patriarhul Teofil, și a avut ca trăsătură dominantă a personalității o energie extraordinară ca și Sfântul Atanasie.

„Sfântul Chiril era hotărât să biruiască în mod solemn, cu autoritate, fără să cedeze nimic din prestigiul bisericii pe care o conducea și care la vremea aceea era biserica cea mai întinsă, în sensul de provincie bisericească, cea mai întinsă, cea mai bine organizată, cea mai centralizată după Biserica Romei”.

Părintele Tătaru-Cazaban a enumerat mai multe opere din scrierile Sfântului Chiril, evidențiind activitatea sa învățătorească.

„A scris multe scrisori, epistole și mai ales lucrări polemice de combatere a unei erezii hristologice care se numea Nestorianism”.

„Și dacă marea problemă cu care se confruntase Sfântul Atanasie era contestarea dumnezeirii Fiului, Sfântul Chiril, deși scrie și el împotriva arianismului, a sesizat imediat în predicile lui Nestorie, care era patriarh al Constantinopolului atunci și mai ales în pretenția acestuia de a o numi pe Fecioara Maria doar născătoare de Hristos și nu Născătoare de Dumnezeu, pericolul de a rupe identitatea lui Hristos”, a explicat preotul slujitor.

„Ceea ce ne interesează pe noi, acum când îi cinstim pe amândoi, pe Sfântul Atanasie și pe Sfântul Chiril, este în mod deosebit felul în care teologia lor a fost receptată, pentru că ei au rămas în memoria Bisericii, prin receptarea teologiei lor în urma sinoadelor ecumenice. Și teologia lor a devenit învățătură de credință, învățătura a Bisericii și a devenit tradiție în sensul cel mai înalt și mai autentic al cuvântului”, a concluzionat Preotul Bogdan Tătaru-Cazaban.

La finalul slujbei a fost oficiat un parastas pentru ctitorii lăcașului de cult trecuți la viața veșnică.

Vezi mai multe fotografii în galeria foto de la hram.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca-Emanuela Ene